

Scrisoare către Luceafăr

Catalina V

Să te cobori voiam, să vii la mine
Și să te lași de suflu și cuvânt,
Căci ziua ta de sus e mult prea lungă,
Iar noaptea- mult prea scurtă pe Pământ.

Tu te înalți acum prin universuri
Și nu mai luminezi la geamul meu,
Iar eu prin lumi caut o boltă care
Să uite de nicicând și de mereu.

Să ne topim mai drag ca niciodată
Și să plutim pe-un cosmos plin de dor,
Iar toată mângâierea vocii mele
Să-ți fie veșnic aripă în zbor.

Să-ți cânte numai liniștea pe gene
Și să te-oferi complet și fără' de grai,
Iar toată viața din privirea-ți scurtă
Să-mi fie veșnic muchie de rai.

Să piară tot din jur în armonie
Și astrele să susure în cor,
Iar noi din chip și vorbă de trăire
Să ne unim de-a pururi prin amor.

Să cucerim eterne începuturi
Lipsite de noțiunile de vreme,
Iar noi să ne-alinăm singurătatea
Trăind numai prin cântec și poeme.

Tu poate ai uitat de al meu nume
Și nu mă mai pictezi din amintiri,
Iar eu degeaba îți aștept răspunsul
Și mă dezic de soartă și simțiri.

Să mă auzi eu vreau, să crezi în mine,
Să nu te lași de suflu și cuvânt,
Căci ziua ta de sus e mult prea lungă,
Iar noaptea- mult prea scurtă pe Pământ.